

Pramienok

ČASOPIS PRE MALÝCH I VEĽKÝCH

VYDÁVA ZŠ s MŠ, POD PAPIERŇOU 1, BARDEJOV

Obsah

OBSAH.....	strana 2
EDITORIÁL.....	strana 3
ROZHOVOR s. Bc. Miroslavou Skirčákovou,	strana 4
JESEŇ, PANI BOHATÁ.....	strana 5
MIKULÁŠ, ČO V TOM KOŠI MÁŠ?.....	strana 6-7
NAŠE AKCIE A AKTIVITY v I. polroku.....	strana 8
VÝSLEDKY NIEKTORÝCH ŠKOLSKÝCH AKCIÍ.....	strana 9
CHRISMAS PRESENT (Vianočný príbeh v ANJ).....	strana 10
VIANOČNÉ POHĽADNICE	strana 11
Z LITERÁRNEHO PERA - Bardejovské rozprávky a povesti – súťažné práce.....	strana 12-22
KÚTIK ZÁBAVY.....	strana 23-24

PRAMIENOK

**Časopis Základnej školy s materskou školou, Pod Papierňou 1, Bardejov,
občasník, vychádza 2x ročne**

Šéfredaktor: Timea Matejová, IX.A

Redakčná rada: predseda: Petronela Dančišinová, VII.A

členovia: Nikola Podubinská, VII.A,

Návrh na realizáciu obálky : Petronela Dančišinová, VII.A,

Ilustrácie: Sónia Reviľáková, II.A, Filip Fedorš, III.A, Sára Slimáková, III.A, Sára Syrovátková, III.A, Daniel Dančišin, II.A, Dominika Prachárová, IV.A, Timea Matejová, IX.A

Autori príspevkov: Timea Matejová, VIII.A, Sónia Reviľáková, II.A, Natália Jacenková, III.A, Sára Slimáková, III.A, Sára Syrovátková, III.A, Klaudia Hažlinská, III.A, Sónia Semanková, IV.A, Sónia Árvaiová, IV.A, Dominika Prachárová, IV.A, Ivana Chovancová, IV.A, Filip Fedorš, IV.A, Branislav Matej, IV.A, Filip Ščúr, IV.A, Alex Barilík, IV.A, Klára Mihalenková, IV.A, Kamil Šoltýs, V.A, Liliana Rabatínová, V.A, Petronela Dančišinová, VII.A, Diana Billá, V.A, Alexandra Šuťáková, VIII.A, Martin Lešičko, VI.A, Ráchel Evinová, VI.A,

Jazyková úprava: Mgr. Milena Delejová

Editor: Mgr. Viera Deďová

web: www.zspp.edupage.org **email:** zspodpapiernou@gmail.com

Editoriál

Milí kamaráti!

Ani sme sa nenazdali a je tu december, a vy, ako je už dlhoročným zvykom, opäť držíte v rukách nové číslo nášho časopisu.

Sme o rok starší, snáď aj múdrejší. Na teplo a letné zážitky môžeme len tichučko spomínať pri pohľade na fotografie, či suveníry dovezené z dovolenky. Leto, aj keď bolo dlhé a teplé predsa len muselo odovzdať žezlo jeseni. Tá vládla krátko, zafarbila stromy a priviedla nás, žiakov do školy. A tak nový školský rok je v plnom prúde. Štyri mesiace nového školského roka, ktoré máme za sebou, ubehli ako voda, ale vôbec neboli nudné. Stále sa niečo dialo.

September bol v znamení oprašovania vedomostí, október zas priniesol veľa jedinečných zážitkov, koncert Integrácia 2018. Keďže sa koncert tohto roku konal v Bratislave, mali sme sa na čo tešiť. Cesta však bola dlhá a únavná, no jej cieľ stál za to. Koncert bol úžasný! Veď vidieť na vlastné oči Marcela, Sajfu, či Hamšíka, s ostatnými futbalistami a počuť na vlastné uši spievať Dáru Rolins, Ega, či Majkla Spiritu nie je len tak každodenná vec. Hala plná detí praskala vo švíkoch, atmosféra bola nabitá energiou. Desať tisíc mobilov svietilo ako hviezdičky na letnom nebi. No počas tých troch hodín koncertu, sme ani nedýchali, len sme nasávali zážitky. Horšie však už bolo dostať sa z tej masy detí von, a ešte horšie cestovať opäť sedem hodín domov. No myslím si, že výlet stál za to, a všetci by sme naň šli určite ešte raz, len aby bola možnosť.

No a v decembri, tak ako každoročne boli naši prváci slávnostnou imatrikuláciou pasovaní za

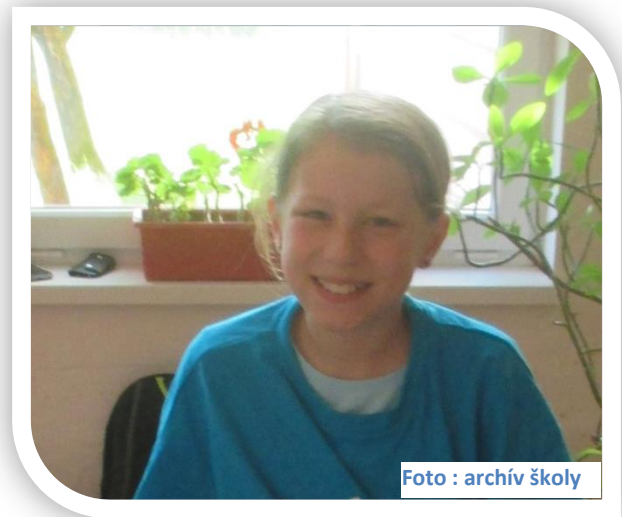

Foto : archív školy

právoplatných žiakov školy. Veľkou udalosťou pre všetky deti bol aj príchod Mikuláša s anjelikom, a čertom, a samozrejme, s veľkou kopou sladkostí. Všetky tieto udalosti, ktoré sa udiali na škole, sa objavili aj v tvorbe mojich spolužiakov a našli si miesto v tomto čísle časopisu. Chcem, aby ste si ich prečítali. Za mnohé by sa nehanbili ani básnici.

Do rubriky „Kútik zábavy“ sme zaradili tajničky, hádanky, ale aj vtipy. Verím, že každý z Vás si v časopise nájde svoju stránku.

V mene všetkých členov redakčnej radi Vám prajem šťastné a veselé Vianoce, a samozrejme, veľa krásnych darčiekov pod stromčekom. ☺

Veselé Vianoce a šťastný nový rok!

Timea Matejová, IX.A

Rozhovor s . . .

Bc. Miroslavou Skirčákovou
asistentkou učiteľ'a

1. Ako sa Vám páči na našej škole?

Táto škola má vynikajúce podmienky na to, aby ste sem chodili radi. Škola je priestranná, moderná, dobre vybavená hlavne najnovšou informačno - komunikačnou technikou.

2. Je niečo, čo Vás na tejto škole milo prekvapilo, upútalo?

Predovšetkým kolektív pracovníkov tejto školy. Učiteľia sú milí, príjemní a vždy ochotní pomôcť.

3. Ako sa Vám páči práca s deťmi a práca asistentky učiteľ'a?

Práca s deťmi ma naplňuje a veľmi baví. Je to zaujímavá práca, každý deň prináša niečo nové. Do školstva asi stereotyp "nezavíta", lebo práca s deťmi je a vždy bude výzvou. Asistent učiteľ'a je ako most medzi žiakom s ktorým pracuje a ďalšími žiakmi v triede, no aj medzi ním a učiteľ'om.

4. Ako obyčajne trávite Vianoce?

Určite to bude rodinná ale aj kamarátska pohoda. Vianoce trávim s mojou rodinou, pretože sú to hlavne rodinné sviatky.

5. Aké sú Vaše spomienky na Vianoce Vášho detstva?

Boli to určite o niečo iné Vianoce, ako teraz v dospelosti. Ako dieťa som si ich viac užívala, hoci rozprávky si pozriem aj teraz veľmi rada. Vianoce sú o chvíľach pohody, šťastia a lásky.

Foto: súkromný archív

6. Tešíte sa na zimné prázdniny?

Určite sa teším aspoň tak, ako aj naši žiaci, ak nie ešte viac, pretože pracovať je namáhavé a chvíľka oddychu padne dobre.

7. Čo by ste odkázali takto predvianočne naším čitateľ'om?

Prajem všetkým žiakom a zamestnancom školy krásne Vianočné sviatky strávené so svojou rodinou a voľné dni, nech sú pre všetkých príjemné, veselé a plné nezabudnuteľných zážitkov. Zároveň všetkým prajem veselého Silvestra v novom roku 2019 veľa zdravia, šťastia, osobnej pohody a veľa úspechov v škole aj zamestnaní.

Petra Dančišinová, VII. A

Jeseň, pani bohatá...

Jeseň

Jeseň, jeseň konečne je tu,
pekne lístie poletuje tam i tu.

Farebná si ako nik,
náš farebný maliarik.

Zafarbil prírodu ako kúzelník,
veľký, malý výmyselník.

Natália Jacenková, III.A

Jeseň farebná

Jeseň farebná už je tu, už je tu,
lístie poletuje zo stromu.

Vtáčiky si poletujú,
so šarkanom pretekajú.

Jeseň už je tu, už je tu,
tešíme sa na ňu.

Klaudia Hažlinská, III.A

Výstava tekvíc

Vedľa futbalového ihriska bola veľká
výstavka tekvičiek. Chodí okolo nej veľa ľudí.
Niektorí tam občas svoju tekvičku aj dajú.

Jedna sa mi veľmi páčila. Bola to tekvica
s veľkými rohami. Možno by sa niektorá
zapáčila aj tebe. Je ich tam veľa, príď sa
pozrieť.

Nakoniec som aj ja priniesla na výstavu svoju
tekvičku. Uložila som ju tesne veľa tej, čo sa
mi páčila.

Sára Slimáková, III.A

Farebná jeseň

Jeseň, jeseň zasa tu je
dnes už lístie poletuje.

Šarkan letí hore, dole,
lístie padá našho dole.

Šarkan letí, fúka smeti.

Jedna, dva, tri, šarkan letí.

Deti lístie hrabajú
a mravčekov hľadajú.

Deti nájdu ježka,
na lúke je liška.

Sára Slimáková, III.A

Zima

Zima rýchlo prichodíeva,
obliekaj sa teplejšie.

Čiapka, bunda, veci teplé,
sánkovať sa ideme.

Biely snežik na zem padá,
viac a viac nám snehu dáva.

Hurá, hurá, zima volá!

Sára Syrovátková, III.A

MIKULÁŠ, MIKULÁŠ, ČO V TOM KOŠI MÁŠ!

Mikuláš zlatý

Mikuláško zlatý,
dám Ti nové šaty.
Trošku mliečka, koláča,
nech sa Ti s darčkami dobre kráča.

A do kroku zaspievam Ti ešte, pieseň radostnú,
nech zažiješ krásnu, chvíľu vianočnú.
Radosť všetkým robíš, keď s darčkami chodíš,
a Vianoce k nám všetkým domov nosíš.

Sofia Semanková, IV.A

Mikuláš

Mikuláš, dobrý pánko,
nechodí k nám každé ráno.
Príde len raz v každom roku,
anjelov má po boku.
Prinesie pre detičky,
mikulášske balíčky.

Sofia Reviľáková, II.A

Svätý Mikuláš

Prišla zima veľká,
čižmičku si dám do okienka.
Čo v nej bude, tuším sám,
za dobré skutky dobrý pocit mám.

Sladkosti a medovníčky,
odložím si do kapsičky.
Svätý, svätý Mikuláš,
dobré srdce veru máš.

Filip Ščur, IV.A

Mikuláš

Každý rok teší,
strašne veľa detí,
dedko v červenej čiapke
a s košom na chrbte.
Urobí veľa radosti,
keď prinesie sladkosti.

Branislav Matej, IV.A

Mikuláš

Mikuláš je kamarát,
každý ho má veľmi rád.
Na okne už čižmy mám,
do postele utekám.
Ráno, keď sa zobudím,
veľký balík uvidím.
Sófia Árvaiová, IV.A

Mikuláš

Sneh nám dáždik vystriedal,
na rad prišla zima biela.
To čo k zime patrí,
to vie hádam každý.

Starý dedko Mikuláš,
on bielu bradu má.
Kto celý rok počúval,
odmeny sa dočká.

Preto poďme detičky,
umyeme si čižmičky.
Mikuláš má pre nás všetkých,
veľké , sladké balíčky.
Alex Barilík, IV.A

Vianoce

Vianoce nás čakajú,
štyri zvonce štrngajú.
Ježíško nás privíta
a darčeky odovzdá.
Modlíme sa každý deň,
Ježíško nám pošle sen.

Čakali sme dlho, dlho,
pod stromčekom hračiek plno, plno.
Veľmi sme sa tešili,
Ježiška sme ľúbili.
Vianoce si počkajú,
štyri zvonce štrngajú.
Sára Slimáková, III.A

Mikuláš

Prišla zima, ide mráz,
chystá sa k nám Mikuláš.
Kto bol dobrý a kto zlý?
Klamať sa veru, nepatrí!
Pod'ťe, pod'ťe detičky
Rozbaľte si balíčky.
Zlým deťom nesiem korbáče,
dobrým zas sladké koláče.
Dominika Prachárová, IV.A

Daniel Danišovič 2.A

Vianočný stromček

Cingy, lingy, bom,
kúpili sme strom.
Bol to stromček vianočný,
postavme ho ja, aj ty.
Povešáme bombule,
už sú všetky hotové.
Sára Slimáková, III.A

Naše akcie a aktivity v I. polroku šk.roka 2018/2019

Projekty:

- *Detský letný tábor* – prázdniny 2018
- *Deň prváka*- školské oslavy v prvý školský deň spojené s návštevou Alexa z Madagaskaru.
- *Súťaž s firmou Sabi- 1. miesto v kategórii hymna Sabi, a vystúpenie s víťaznou piesňou na Integrácii 2018 v Bratislave.*
- „*Európsky deň cudzích jazykov*“- téma: Spoznávame ruštinu a nemčinu.
- Celoslovenský projekt: „*Hovorme o jedle*“, v tomto týždni ochutnávka jogurtov, syrov, ovocia a zeleniny, príprava masla, smoothy nápojov, a výroba ovocných panákov. Za tieto aktivity sme získali **strieborný diplom.**
- *Komparo 8 a 9-* celoslovenské testovanie ôsmakov a deviatakov zo SJL a MAT
- *Zber SABI viečok a Tertrapakov od mlieka*
- *Medzinárodný deň školských knižníc:*
- I.st- Aké knihy sme čítali- III.A
- II.st- literárno-dramatické pásmo *o živote a diele M.R.Štefánika*
- Projekt: „*Zbierame použité batérie a žiarovky*“
- *Oslavy 777.výročia mesta-* kultúrny program, vystúpenie žiakov- básne z vlastnej tvorby a hymna Sabi
- *Zapojili sme sa do Celoslovenskej zbierky: „Hodina deťom“*, kde sa vyzbieralo **180 eur**
- *Mikuláš s darčekom* na škole a v MŠ
- **Jesenný zber papiera- spolu 5898 kg**
- *Slávnostná imatrikulácia prvákov*
- *Celoročný projekt pre predškolákov - Detská univerzita - „Návšteva stomatologickej ambulancie MUDr. Šamudovskej“*
- *Vianočná akadémia spojená s burzou.*
- Olympiády a vedomostné súťaže :**
- *Pytagoriáda – školské a obvodové kolo pre 3.- 8. roč. + obvodové školy- ZŠ Zlaté, ZŠ s MŠ Mokroluh, ZŠ Tarnov a ZŠ Rokytov, ZŠ Sveržov*
- *Fyzikálna olympiáda – školské kolo*
- *Matematická olympiáda – školské kolo-*
- „*Využívanie výučbového programu ALF*“
- *Matematická olympiáda – školské kolo*
- *Expert – II.st a Všetkovedko- I.st, -celoslov.súťaž*
- *Olympiáda zo SJAL- Veronika Krukárová, IX.A*
- *Vitaj Československo- ok. súťaž- 2.miesto*
- *Bardejovské povesti- 3 súťažné práce*
- Výtvarné a umelecké súťaže :**
- „*Tekvicoví panáci*“ – školské kolo
- „*Záložka do knihy spája školy*“ Česko- slovenský projekt priateľská škola **ZŠ Františka Formana v Ostrave**

- *Jesenné dekorácie z prírodnín- 4.A*
- *Vianočný výkres“ – 1.- 4. roč.,*
- *Vianočná ikebana – školské kolo súťaže*

Výstavy v areáli školy :

- *Jeseň, Tekvicový panák, Záložky do knihy, Vianočné ikebany*

Kultúrne akcie:

- *Bezplatný zápis prvákov do Okresnej knižnice*
- *Divadelné predstavenie- „O psíčkovi a mačičke“ pre žiakov 1.-2.roč – Divadlo Babadlo*
- *Vianočný koncert žiakov ZUŠ Vileca pre 1.-4.ročník*
- *Vianočný koncert Súkromnej ZUŠ v ŠH Mier pre 5.-9.ročník*

Besedy:

- *Beseda s detskou spisovateľkou p. Máriou Vrtoslavovou a psíkom Gordonom o jej novej knihe, ktorej dej sa odohráva v Bardejovských kúpeľoch, pre žiakov celej školy.*
- *Duálne vzdelávanie-* nová forma vzdelávania na SS
- *Moje budúce povolanie –besedy so zástupcami rôznych stredných škôl –pre žiakov 9.ročníka*

Rozhlasové relácie – k dôležitým udalostiam a medzinárodným dňom.

- Témy: Holokaust, Svetový deň mlieka na školách, Medzinárodný deň školských knižníc, Medzinárodný deň zdravej výživy, Liga proti rakovine, Deň bez fajčenia, Ochrana prírody a vodných zdrojov, Mesiac úcty k starším, Európsky deň cudzích jazykov, Ochrana a prikrmovanie živočíchov v zime, Požiarna ochrana, Halloween, Drogy, AIDS, Mikuláš, Medzinárodný deň ľudských práv

Exkurzie a výlety:

- *Účasť žiakov II.st na Integrácii 2018 v Bratislave*
- *Dopravno-bezpečnostný projekt- ukážky zásahu záchranných zložiek - žiaci II.st*
- *Deň otvorených dverí na všetkých stredných školách v meste*

Športové aktivity:

- *Sebaobrana a ukážky džuda*
- *Mini hádzaná*
- *Beh Radničným námestím*
- *Okresné kolo v stolnom tenise – 2.miesto družstvo žiakov a 2.miesto družstvo žiakov*
- *Plavecký výcvik- intenzívny mesačný kurz pre každú triedu*

Turistika:

- *Výstup na Hanigovský hrad*

Výsledky niektorých školských súťaží

Jesenný zber papiera
Spolu sa nazberalo 5898 kg

Najlepší zberači jednotlivci:

1. miesto- G. Sibertová, III. A	929 kg
2. miesto D. Prachárová, IV.A	414 kg
3. miesto- S. Prachár, I.A	372 kg
4. miesto- F. Fedorš, IV. A	361 kg
5. miesto - F. Čura , II.A	324 kg
6. miesto- M. Benka III.A	286 kg
7. miesto- K.Mihalenková, IV.A	226 kg
8. miesto- S. Peľák, IV. A	180 kg
9. miesto- S. Soroka, I. A	150 kg
10. miesto- M. Marinčin, VI.A	150 kg

Najlepšie triedy:

1. miesto- III. A- 1681 kg	na žiaka 140,08 kg
2. miesto- IV. A- 2154 kg	na žiaka 97,91 kg
3. miesto- I. A- 702 kg	na žiaka 36,95 kg
4. miesto- II. A - 456 kg	na žiaka 32,57 kg
5. miesto- VI. A- 298 kg	na žiaka 13,86 kg
6. miesto- I.B - 63 kg	na žiaka 12,60 kg
7. miesto- V. A- 140 kg	na žiaka 9,33 kg
8. miesto- VIII. A 175 kg	na žiaka 7,95 kg
9. miesto- II.B 42 kg	na žiaka 7,00 kg
10. miesto- VII. A 100 kg	na žiaka 5,88 kg
11.miasto IX.A 59 kg	na žiaka 3,27 kg
12.miasto -V.B-VIII.B 25 kg	na žiaka 2,77 kg
13. miesto- P.A -10 kg	a žiaka 2,00 kg

Pytagoriáda obvodové kolo úspešní riešitelia

P3- 1.miasto- Samuel Goč, ZŠ Zlaté- 16 b

P4- 1.miasto – Filip Fedoš, IV.A -21,5 b

2.miasto- Dominika Prachárová,IV.A 16,5 b

3.miasto-Samuel Peľák, IV.A – 18,5 b

4.miasto- Samuel Berezňanin, IV.A -16b

P5 – 1.miasto - Kamil Šoltýs, V.A- 15b

2.miasto: –Diana Billá, V.A- 13,5 b,

P6- 1.miasto- Katarína Adamčová, VI.A -18b

P7- 1.miasto- Filip Mihalenko, VII.A – 22b

2.miasto- Petronela Dančišinová, VII.A-17b

P8- 1.miasto-Júlia Zachardalová,VIII.A -15 b

-

Úspešným riešiteľom
SRDEČNE BLAHOŽELÁME

Zber so Sabi viečok

a Sabi tetrapakov od mlieka

Priebežné výsledky k 16.12.2018

Tetrapaky:

1.m Adam Kopčák, VII.A- 529 ks

Sabi viečka:

1.m Filip Fedorš , IV.A- 1157 ks,

2.m. Petra Kopčáková, V.A 794 ks

3.m. Martin Mizerák, II.A – 224 ks

Christmas present

(Vianočný príbeh)

I tell you a story that happened last year. It was one week to Christmas.

In all shops there were lots of people. Maybe they were buying presents. Snow was falling down. It was very cold. Christmas songs played everywhere. Every child enjoyed snow and Christmas. I was at home and I decorated Christmas tree with my family. I was tired so I went to sleep early. And story can start.

I dreamed about Christmas boy, who can fulfill every wish. He was born on 24 December. He lives on different planet. We call it "MARS". Every winter he came with his spaceship to our planet. His name is Edward and he is 21 years old. His dad taught him many good things. So even though he was small yet he already helped

other people. On Christmas I wanted a mobile phone. All my friends had mobile phones. And I didn't. We were poor family. We didn't have a lot of money. We didn't have any expensive things at home. My mum usually told me that I have good heart and that I helped people. Edward could see it. His favourite hobby is helping people too. Later he helped my parents to win a lot of money in the lottery. Then they had money for my mobile phone. So that they could buy it for me on Christmas.

Later a letter for me arrived and there was written that some boy from different planet called Edward saw me helping other people and decided to send good luck to my parents. They bought me a mobile phone and I was the happiest child in the world.

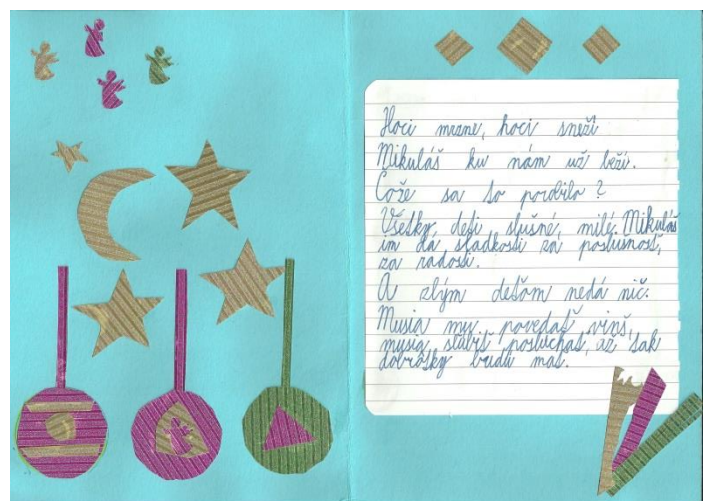
Thank you, EDWARD!

Petronela Dančišinová, VII.A

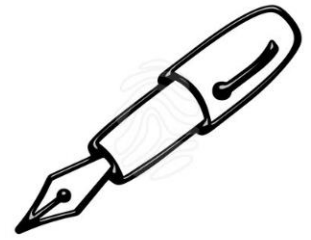

Vianočné pohľadnice

vyrobené Filipom Fedoršom zo IV.A

Z literárneho pera...

Sút'ážné práce z okresného kola „Bardejovské rozprávky a povesti“

O BARDEJOVSKOM KRÁĽOVI

Za siedmimi horami, za siedmimi dolami, tam kde sa piesok lial a voda sypala, bolo jedno ani veľké, ani malé, také stredne veľké mestečko. Volalo sa Bardejov a bolo to kráľovské mestečko, v ktorom vládol kráľ. Ten bol veľmi múdry a aj dobrý, ako ten kráľ Miroslav, ktorého určite poznáte z rozprávky o pyšnej princeznej Krasomile.

Kráľ mal dobrú a peknú ženu a šesť dcér, všetky boli také, ako sa na kráľovské dcéry patri byť, len jedna z nich bola veľmi nevydarená. Nič sa jej nechcelo robiť a z každého si robila sluhu. Kráľa to veľmi trápilo aká je tá jeho dievka nevychovaná, ale čo mohol robiť, nič nemohol robiť. Jedného dňa kráľovná ochorela, kráľ plakal aj s dcérami, všetci sa preto trápili, okrem tej zlej princeznej, tej to bolo jedno. Jej otec ju prosil, aby sa šla rozlúčiť s matkou, lebo je smrteľne chorá. Ale ona nešla. A na druhý deň jej matka zomrela. Celé kráľovstvo smútilo za kráľovnou. O dva roky neskôr si kráľ našiel novú ženu. Bola síce krásna, ale zlá a najmä falošná. Pred kráľom bola milučká a dobručká ako med, ale pred jeho dcérami nie. K nim sa správala ako zlá macocha. Výborne si však rozumela s jednou z dcér, iste ste uhádli s ktorou. Jedného dňa napadli mesto cudzinci, mesto dlho odolávalo

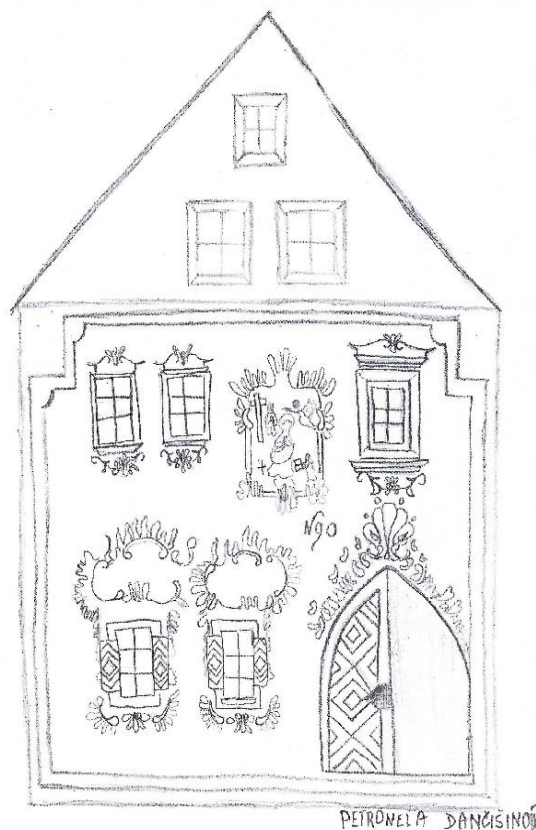
silnému nepriateľovi, všetky peniaze padli na zbrane a obranu mesta, nakoniec vojsko odtiahlo, lebo sa im mesto nepodarilo dobyť, Z bohatého kráľovského mesta sa však stalo mesto chudobné, ale všetci sa tešili, že sú živí a zdraví. Všetci, až na tie dve, tým sa to vôbec nepáčilo, kráľovná frflala, že radšej mali zahynúť, než prísť o všetko bohatstvo. A to už kráľa poriadne nahnevalo a vyhodil zlú kráľovnú z mesta. Dcére dal podmienku, že ak sa nepolepší, vyhodí ju z mesta tiež. Prešlo šesť rokov, Kráľovské dcéry sa vydali, okrem tej zlej. Starý kráľ jej vravel, aby si čo najskôr našla muža, lebo cítil, že jeho čas sa kráti a onedlho sa poberie na druhý svet. Iuľútoštilo sa zlej princeznej starého kráľa a rozhodla sa, že už bude dobrá a poslušná. Začala sa starať o svojho starého chorľavého kráľa a chýr o jej добрote sa rozniesol po celej krajine. Do mesta prichádzali kráľovskí pytači a žiadali princeznú o ruku. Ona si vybrala princa, ktorý bol jej srdcu najmilší a čoskoro sa konala kráľovská svadba. Všetko sa nakoniec dobre skončilo, starý kráľ bol rád, že sa jeho dcéra napokon umúdrila a s mladým kráľovičom našla svoje šťastie. A žili spolu šťastne, narodilo sa im šesť dcér, po smrti svojho otca sa princezná stala kráľovnou a už nikdy si nespomenula na to, že bola voľakedy zlou princeznou.

Liliana Rabatinova, V.A

Splnený sen

V meste Bardejov žilo dievča menom Anna. Mala 16 rokov. Žila s otcom a mladším bratom. Mama jej zomrela, keď bola ešte malá, takže si ju veľmi nepamätala. Trápila ju choroba, no lekári jej nevedeli pomôcť. Otec to tiež veľmi ťažko znášal. Zostal sám s dvoma malými deťmi. Pracoval ako pisár na radnici. Bol múdry a skúsený. Vedel aj čo to okolo domu porobiť. No veľa času na to nemal. Anna veľmi rada kreslila rôzne obrazy, aby ich potom mohla predáť. Ich rodina na tom nebola finančne najlepšie. Len tak-tak vyžili z mesiaca na mesiac. Mala mladšieho brata Janka, ktorý bude mať onedlho osem rokov. Chcela by mu kúpiť to, čo si vždy prial. Drevený meč. Rodičia si nemohli dovoliť vyhadzovať peniaze na rôzne hračky. Anna ich tiež nemala veľa, keď bola malá. Preto si dobre uvedomovala, ako sa cíti, keď každý rok čaká na niečo, čo potom aj tak nedostane. Nechce, aby mal také detstvo ako ona, tak by mu rada splnila jeho želanie.

Ich rodina bola neveriaca, ale Anna sa v noci potajomky vkrádala do kostola. Spravila to nejeden krát. Nikto na nič neprišiel. Neveriaci mali prísny zákaz chodiť do chrámu. No jednu noc sa jej to stalo osudným. Vykradla sa potichu z domu a išla do kostola. Sadla si na stoličku a začala sa modliť. Chodievala takto hocikedy rozmýšľať. No vtom začalo vŕzgať drevo a do miestnosti niekto vstúpil. Bola tam tma, takže Anna nevedela, kto prišiel. Chcela sa skryť za stoličku, ale noha a jej pošmykla a ona s veľkým treskom spadla na zem. Svetlá sa vzápätí

rozsvietili. Nastalo hrobové ticho, no po chvíli neznámy človek zakričal: „Je tu niekto?“ Bol to mužský hlas. Anna vedela, že aj keď sa nepostaví, tak ju tu nájde. Plná strachu a výčitiek v očiach sa teda postavila. Našťastie, to nebol kňaz, ale kostolníkov syn. Podišiel k nej a povedal: „Volám sa Jakub. Som syn kostolníka, ktorý spravuje tento chrám!“ Anna trasľavým hlasom odvetila: „Som Anna!“ Jakub sa na ňu zahľadel, no rýchlo sa rozepamätal: „Si neveriaca, že? Ešte nikdy som ťa tu totiž nevidel. Vieš o tom, že tu nemôžeš chodiť?“ Anna sklopila zrak a Jakub pokračuje: „Nerád, ale budem to musieť oznámiť otcovi a ten mestu. Dúfam, že vieš, čo to pre teba a tvoju rodinu znamená. Budete sa musieť vysťahovať z Bardejova.“ „Nie! Nehovor to prosím nikomu! Urobím, čo budeš chcieť, len to nikomu

nepovedz. Viem pekne kresliť...napríklad. Netreba ti niečo namaľovať?“ Jakub chvíľu rozmýšľal čo povie. Napadlo mu, že jeho otec dávnejšie spomínal, že si chce vyzdobiť dom obrázkami. Najlepšie by bolo asi svätými. Aby ich dom ochraňovali. No nikoho, kto vie maľovať nepoznal, tak to radšej nechal tak. Teraz je asi tá príležitosť povedať áno a nikomu o tomto incidente v kostole nepovedať. Nevedel, či robí správnu vec, ale napokon povedal: „Otec sa mi raz sťažoval, že nepozná nikoho, kto vie pekne maľovať, aby mu vyzdobil dom svätými maľbami. Myslíš, že mi dokážeš pomôcť? A ja nepoviem nikomu, čo sa stalo. Platí?“ „Myslím, že áno“ odpovedala Anna s radosťou v očiach. Jakub odprevadil Annu domov, aby nešla proti noci sama. Cestou sa rozprávali a zistili, že majú veľa spoločného. Boli približne v rovnakom veku. Stále keď mala čas chodili spolu do prírody, na prechádzky. Občas brávala aj svojho brata, aby ho Jakub lepšie spoznal. Po nejakej dobe sa stali veľmi dobrými priateľmi. Dohodli sa, že v noci pôjdu maľovať ich dom. Prečo práve v noci? Aby ich nik nevidel. Ďalšie ráno Jakub zaviedol svojho otca pred dom. Skoro onemel keď videl tú krásnu maľbu na jeho dome. Bolo to nádherné! Ľudia sa začali zbíhať okolo a obdivovali tú krásu.

Bol slnečný deň. Jakub navštívi Annu a za sebou schováva nejaké prekvapenie. Po chvíľke ukáže krásne vyrezávaný drevený meč, ktorý priniesol Jankovi a zároveň mím chcel vyjadriť poďakovanie za to, čo pre neho a jeho otca urobila Anna. Odvtedy v Bardejove stojí dom

nazývaný maľovaný meštiansky dom. Je to jeden z najkrajších domov, ktorý nie je možné prehliadnuť. *Petronela Dančišinová, VI.A*

Práca bola ocenená „za originalitu príbehu“

BARDEJOVSKÍ RYTIERI

Kde bolo tam bolo, žil raz sedliak Hans s kamarátom Richardom. Hans a Richard mali sen stáť sa rytiermi. Chceli sa dostať do mesta Bardejova a splniť si tam sny. Keď dorazili do mesta, hneď sa k nim ľudia prihovorili, pýtali sa ich odkiaľ prišli a čo tu v ich meste hľadajú. Hans a Richard si zohnali ubytovanie a keď išli spať, Hans sa ozval: „Dobrá noc priateľ môj, nech sa nám splnia sny!“

Na druhý deň išli za kráľom Arturom, ktorý v meste panoval, aby spravili skúšky rytierstva. Nemyslite si, že to bolo ľahké. Skúšky boli veľmi ťažké a trvali celý týždeň, ale keďže boli mocní aj šikovní, skúšky spravili. Po týždni ich kráľ pasoval za rytierov a bola veľká oslava od rána do noci. Richard sa zaľúbil do kráľovej dcéry, princezny Lucie. Kráľ sa o tom dopytal, ale nechcel to dopustiť, pretože ženícha pre dcéru už mal a bol to Hans. Richard a princezná Lucia chceli spolu utiecť, lenže kráľ sa to stihol dozvedieť skôr, než to stihli urobiť a zavrel princeznú Luciu do jej izby, ktorú stále strážili rytieri. Hans a Richard mali hliadku v meste. Pokiaľ Richard dával pozor na princeznú, Hans pomáhal dievčine menom Ľudmila, ktorá sa práve vracala poľa domov a mala so sebou ťažkú nošu sena.

Za pomoc mu ponúkla lekvárové buchty. Na druhý deň šiel tou istou cestou, aby ju stretol, pretože ju mal plnú hlavu. Najprv nevedel, čo to je, ale keď sa rozprával s Richardom, tak zistil, že ju má veľmi rád a možno aj miluje. Začal sa s ňou stretávať. Čím ďalej tým viac a viac zisťoval, že to je pre neho tá pravá. Jedného dňa si kráľ zavola Hansa a ponúkol mu ruku svojej dcéry a aj polku kráľovstva. Hans to slušne odmietol, lebo už lásku svojho života našiel. Kráľ sa na neho hneval a prikázal mu, nech z kráľovstva nevychádza a nech stráži izbu princeznej. Hans bol z toho veľmi smutný, ale pomáhal Richardovi sa k nej dostať, aby sa lepšie spoznali. Raz sa dohodli, že im pomôže utiecť. Plánovali to týždne, až raz to uskutočnili tak, že v noci, keď bol na stráži a kráľ spal, tak prepašoval princeznú von z kráľovstva, kde ju čakal Richard s koňom. Ráno kráľ bol pozrieť dcéru a Hans spal, tak ho zobudil s kríkom, že tam nie je. On vzal celú vinu na seba a musel opustiť kráľovstvo. Hneď utekal za svojou milou. Richard a princezná utiekli ďaleko a nikto ich nemohol nájsť. A možno ich tam hľadajú dodnes. *Diana Billá, V.A*

Alžbetka ako to bolo?

Bolo to ešte v období, kedy nikto v malebnom kráľovskom meste, ktoré nieslo názov Bardfa ani len netušili, že o niekoľko storočí budú žiaci vymýšľať povest' o dnešnom už Bardejove. Určite to netušila ani Alžbetka. Zaujímavé je, že aj potom ,čo šlo ľudstvo dopredu ,ľudí trápia tie

isté veci. Väčšina ľudí si myslí, že príbehy o láske, z tak dávneho obdobia, budú šťastné. Tak nestráčajme čas ani riadky a poďme zistiť ,ako to bolo!

Alžbetka bola úplne normálna deva...Mala dlhé vlasy, ktoré boli vždy pekne zapletené, krásne veľké modré oči a bola veľmi pracovitá. Avšak niečo ju od iných dievčat odlišovalo a nebolo to len to, že nemala otca, ale aj to, že sa chcela vzdelávať....Ale musela to robiť, potajme. Mala veľmi dobrého a švárneho mládenca, ktorý jej pomáhal. Ale ako sa hovorí, srdcu nerozkážeš. Volal sa Jonáš. Každý druhý deň sa stretávali pod Šibeňou horou, vždy potom, ako nakŕmila hydinu. Alžbetka sa veľmi snažila nielen vzdelávať, ale aj zapáčiť sa Jonášovi... Už začínala byť zúfala. Tak veľmi si priała, aby jej Jonáš tú lásku opätovoľ. Raz jej všetky húsky poutekali. Kým ich pochytila, prešli asi tri hodiny. Jonáš už bol na odchode, Alžbetka ho len tak-tak stihla. Jonáš sa na tom veľmi smial, bol to vtipkár. Alžbetka sa ho pýtala: „Jonáš, ideme sa ešte niečo učiť, prosím?“ On jej rezko odpovedal. „Dnes som nemal v pláne učiť sa, chcel som sa s tebou rozprávať.“ Jonáš začal: „Som zaľúbený do jednej dievčiny, má tak nádherné modré oči a je šikovná“. Alžbetka tajne dúfala, že hovorí o nej. Spýtala sa ho: „Kto je tá šťastná dievčina?“ On odpovedal: „Je to Bernadeta, nevieš, ako jej to mám povedať?“. Alžbetka sa ledva zdržala plaču, Bernadeta bola jej sestra. Bola tiež veľmi milá a dobrá, trochu lenivá, ale najviac ju trápilo to, že je taktiež zaľúbená do Jonáša. Snažila sa, aby ani jeden

z nich sa nedozvedel ,aká je pravda. Veľmi sa pre túto lásku trápila. Na trhu od starej pani chcela kúpiť knihu elixírov, ale nemala peniaze. Pani jej navrhla, že ju vymení za dve husi. Alžbetka súhlasila a utekala domov pre tie husi. V knihe našla recept na elixír lásky... Bola to jej posledná možnosť. Tak upiekla koláč a primiešala tam elixír. Keď koláč vychladol, utekala na obvyklé miesto. Jonáš ju už čakal. Bol veľmi rád, že Alžbetka má koláč, lebo bol veľmi hladný. Alžbetka dúfala, že to bude fungovať.... Fungovalo to, ale Alžbetka nedočítala recept dokonca. Čaro lásky fungovalo len týždeň. Jonáš sa odhodlal, že vyzná lásku Alžbetke, ale pár minút predtým ,ako prišla Alžbetka, elixír prestal účinkovať. Jonášovi bolo veľmi zle. Alžbetka kričala o pomoc. Jonáš po troch dňoch išiel ku Alžbetke domov. Alžbetka nič netušila, ani to, že Jonáš vie, čo urobila. Utekala mu naproti, všetko jej povedal, a aj to, že ľúbi Bernadetu.. Alžbetka sa veľmi hanbila, snažila sa urobiť elixír zabudnutia... Po Bardfe sa to rozkričilo, že Alžbetka vie čarovať, a nikto sa nechcel s ňou rozprávať. Ľudia si mysleli, že Alžbetka je bosorka, veď predsa pripravila elixír a vedela čítať. Bernadeta a Jonáš mali svadbu. Bernadeta vedela, že sestra nie je čarodejnica a na svadbu ju pozvala. Alžbetky sa každý tak bál, že musela sedieť pri oddelenom stole, nikto s ňou ani tancovať nechcel. Bernadeta s ňou tancovala. Všetci hovorili, že Alžbetka ich manželstvo uriekla , že budú žiť v smole. Niektorí chceli ,aby Alžbetku upáli na hranici. Bernadeta s Jonášom boli proti, ľudia si mysleli,

že sú zakliati. A keď sa narodilo Bernadete a Jonášovi dieťa a na krstinách ho držala na rukách Alžbetka, a v tú noc dieťa zomrelo. Alžbetku upálili na hranici.....

Alexandra Šuťáková, VIII.A

O tom, ako Michal komediantom sa stal.

Na okraji mesta Bardejov vyrástla dedinka zvaná Mokroluh. Hovorí sa, že kedysi sa na jej území vylialo koryto rieky Tople a zalialo všetky okolité lúky, a preto aj názov Mokroluh alebo mokrý luh. Mokroluh bol preslávený hlavne svojou kováčskou dielňou, v ktorej pracoval majster Juro. Juro kul podkovy pre celé okolie a zarábal veľmi veľa peňazí, avšak bol veľmi smutný a zarmútený. Prednedávnom mu zomrela žena a s jeho jediným synom Michalom mal samé problémy. Už celé roky sa snažil syna zaučiť remeslu a on stále odmietal. Neraz sa kvôli tomu pohádali. Michala však kováčstvo absolútne nezaujímalo a od malička si žil svoj sen o tom, ako sa raz z neho stane komediant a ako bude zabávať svojimi vystúpeniami kráľov a richtárov mocných miest. Jeho otec o tom vedel, ale nechcel o tom počuť ani slovo. Vedel, že z jeho syna nikdy kováč nebude, ale tvrdohlavo ho presviedčal o opaku. V jedno krásne ráno Michal, ako vždy, sedel vo vyhni a čakal na otca, kým si pripraví nástroje. Zasnene sa díval do uličky pred ich domom. Z diaľky bolo počuť voz , kopytá koní a hlasný smiech, ktorý sa ozýval celou ulicou. Keď sa voz priblížil, zbadal, že to nie je ledajaký voz, ale

voz komediantov, ktorí práve prechádzali dedinou. Neváhal, rozbehol sa a naskočil si naňho. Vtom ho zbadal otec a zakričal naňho: „Michal, kde to ideš?“ Michal chvíľu mlčal a tichým hlasom, tak aby ho nepočuli herci, povedal: „Neboj sa otecko, hneď sa vrátim.“ Keď to dohovoril, skryl sa pod kusom vrecoviny, ktorá ležala na dlážke voza. Vo voze bol taký ruch a smiech, že si Michala ani nevšimli. Drevené kolesá voza sa drgotali po rozbitnej ceste smerom do Bardejova. Zrazu hlavný herec nahlas zakričal: „Tichoooo! Teraz si ideme hovoriť vtipy!“ Najprv začal hlavný herec, ktorý sa volal Gašpar. Keď svoj vtip dohovoril, jediný človek, ktorý sa zasmial, bol Mišo. Komedianti sa na seba nechápavo pozreli, pretože netušili, že vo voze okrem nich niekto je. „Kto to bol?“ vyľakane sa opýtala komediantka ostatných. „Neviem, ale nikto z nás,“ prehlásil Gašpar a začal prehľadávať voz. Nadvihol vrecovinu a tam ležal nejaký cudzí chlapec. „Kto si a čo tu chceš,“ zvriskol Gašpar. „Nie, nie, to naozaj nie je tak, ako to vyzerá, ja nie som zlodej!“ vystrašene prehlásil Michal. „Vždy je všetko tak, ako to vyzerá,“ odpovedal jeden z komediantov. „Tak, kto si teda?“ nahnevane vykričkol Gašpar. „Viete, to je dlhý príbeh, som synom jedného kováča z Mokroluhu, ale to remeslo ma vôbec nebaví a už od malička túžim byť komediantom ako vy. Viem, že je to neskutočné, ale mohol by som cestovať s vami?“ „No tak dobre, verím ti, môžeš zostať.“ „Vážne? To je výborná správa!“ s radosťou vykričkol Michal. „Tak si teda potykajme!“ navrhla jedna z komediantiek. A tak

už cestovali štyria: Michal, Gréta, Filip a Gašpar. „Teraz ideme do Bardejova, však?“ opýtal sa Michal. „Áno presne tak, teraz ideme do Bardejova a ty budeš vystupovať s nami. Keď to zahráš dobre, tvoja je štvrtina z celého zárobku.“ „Ďakujem.“ odvetil Michal. Zrazu sa ozvali hlasité fanfáry. Michal vystrčil hlavu z vozu a zbadal obrovské hradby, pred ktorými voz zastal. „Sme komedianti a prišli sme pobaviť richtára!“ zakričal Gašpar. Vtom sa pred nimi spustil obrovský padací most, cez ktorý prešli a dostali sa k radnici. Vystúpili z voza a zobrali so sebou obrovskú truhlicu plnú rekvizít a pobrali sa za richtárom. Zaklopali na mohutné drevené dvere radnice zdobené rôznymi ornamentami. Otvoril im sluha zo slovami: „Pán richtár vás už očakáva.“ Vyšli po drevených schodoch, ktoré vŕzgali každým krokom. Po príchode na horné poschodie vošli do obrovskej miestnosti, v strede ktorej sedel richtár s mestskou radou. „Som rád, že ste prišli,“ prehlásil richtár. „Môžeme začať?“ opýtal sa Gašpar. „Samozrejme!“ súhlasil richtár. A tak komedianti spustili. Hovorili vtipy, hrali scénky a spievali si. Smiech sa ozýval námesťím až do tmy. Richtárovi sa vystúpenie páčilo a po skončení ich odmenil plným mešcom dukátov. Keď odchádzali radosťou celý bez seba, Michal si zrazu niečo uvedomil. Pochopil, že komediantstvo nie je to, čo by chcel robiť. Poprosil Gašpara, aby ho odviezol späť domov. Gašpar tak urobil a Michal mu za všetko poďakoval. Poprial mu veľa šťastia a rozlúčil sa s ním. Michal prišiel k domu svojho otca, vošiel

do dvora a keďže už bola tma, nevidel ani na krok. Vošiel do dverí a uvidel sedieť otca na posteli. „Michal, si to ty?“ s obavami sa opýtal otec. „Áno, som to ja!“ „Kde si bol!“ vykrikol otec. „Bol som vyskúšať šťastie ako komediant,“ odpovedal Michal. „Ale zistil som, že chcem byť kováč.“ „Konečne si pochopil, čo skutočne máš robiť,“ potešil sa otec. Michal si ľahol do postele a keď sa ráno prebudil, život sa mu vrátil späť do starých koľají. A tak Michal s otcom žil a zaučal sa remeslu, až kým si nenašiel ženu, ale to je už iný príbeh. *Martin Lešičko, VI.A*

PECEŇ CHLEBA

Kedysi dávno, keď mesto Bardejov bolo slávnym kráľovským mestom, odohrávali sa v ňom veľmi divné udalosti. V meste žili bohatí mešťania aj chudobnejší remeselníci aj sluhovia, ktorí tým bohatším slúžili. Medzi ľuďmi vládla závisť, ľudia si robili napriek, závideli jeden druhému, hoci aj ten malý kúsok chleba. Práve o tom vám chcem porozprávať príbeh, ktorý som sa nedávno dozvedela aj ja.

V starej chatrči v tej chudobnejšej časti mesta žil vdovec obuvník, ktorý mal šesť detí. Po smrti svojej dobrej ženy sa musel o svoje deti postarať sám. Bol veľmi pracovitý, ale biedny zárobok mu nestačil na to, aby mohol užiť šesť detí. Navyše sa často stávalo, že mu za jeho prácu ľudia nezaplatili dosť a niekedy nezaplatili vôbec, vymýšľali si pritom množstvo všelijakých výhovoriek, že zaplatia neskôr a chudák obuvník im uveril. Čím ďalej to bolo horšie a horšie. Neďaleko obuvníkovho domčeka stála malá pekárnička, v ktorej pekár Martin piekol každý deň chutný a voňavý chlebík. Omamná vôňa čerstvo upečeného chleba sa šírila po celom okolí, nie div, že pekár Martin žiadnou núdzou netrpel a patril k bohatším mešťanom v meste. Ale obuvník častokrát nemal peňazí ani len na to, aby kúpil peceň chleba a nasýtil svojich šesť hladných detí. Raz, keď sa už nedokázal dívať na svoje plačúce hladné deti, prikradol sa večer k pekárovmu domu a ukradol jeden peceň chleba, nazdával sa, že pekár si ani nevšimne, že mu zmizol ten jeden kus chleba. A tak aj bolo a obuvník si začal chodiť pre chlebík častejšie. Ale čo sa stalo? Raz ho tam prichytil pekár a zmlátil ho. Obuvník sa ledva dovliekol domov, taký bol dobitý. Pekár však neskôr pochopil, prečo obuvník kradol a pretože mal dobré srdce, začal obuvníkovi sám pomáhať, dával mu chlieb zadarmo vždy, keď nemal obuvník čím zaplatiť. Vtedy však vládli v meste divné zákony. Pomoc druhému bola trestná, neprajníci pekára udali a za svoju pomoc chudobnému pekárovi mal byť popravený. Popravu sa vykonávali verejne a tak

sa v deň popravy zišlo na Radničnom námestí veľmi veľa ľudí. Vo chvíli, keď sa už kat chystal vykonať popravu, stalo sa čosi nevídané. Strhla sa silná víchrica a zem sa zatriasla. Ľudia kričali, že to je znamenie, že už aj zem sa hnevá na toľkú nespravodlivosť, aby bol odsúdený človek, ktorý pomáhal. Pekára oslobodili a odvtedy, akoby práve táto príhoda ľuďom otvorila oči, prestali sa k sebe správať nepriateľsky, navzájom si pomáhali, ctili si jeden druhého a tak zavládol v meste Bardejove mier medzi ľuďmi.

Petra Kopčáková, V.A

PANOŠÍK

Na severovýchode Uhorského kráľovstva, na významnej obchodnej ceste medzi Čiernym a Baltským morom ležalo mesto Bardejov. Vďaka obchodníkom, ktorí tadiaľ prechádzali, sa z osady stalo bohaté mesto. V tom čase vládol kráľ Ľudovít I., ktorý prikázal mesto opevniť hradbami a baštami. Mesto postupne získavalo rôzne práva a privilégia. Jedným z nich bolo aj hrdelné právo, čo znamená, že mesto malo aj vlastného kata.

V jednom dome blízko Hrubej bašty na Veternej ulici žil kat Silvester, ktorý mal troch synov. Tí sa volali Pankrác, Servác a Bonifác. Boli to obyčajní chlapi. Keď vyrástli, Pankrác chcel byť felčiarom, Servác chcel byť pekárom a najstarší Bonifác sa chcel stať vinárom, lebo sa rád hrával na Vimbargu neďaleko opevneného mesta. Ale ich túžby znemožnil prísny zákon, ktorý prikazoval, že deti kata musia pokračovať v jeho povolání. Keď sa to chlapi dozvedeli,

zosmutneli. Servácovi a Bonifácovi to až tak veľmi nevadilo. Najviac to však prekážalo Pangrácovi. Pangrác chcel ľuďom pomáhať, nie im ubližovať. Nechcel sa podvoliť zákonu a byť katom, preto utiekol z rodného Bardejova. Jedného dňa jeho otec zomrel. Pangrác hľadal prístrešok, lebo ani jeden z jeho bratov ho nechcel pustiť do rodného domu. Tak sa Pangrác rozhodol, že bude kraďnúť bohatým. Aby ho nikto nepoznal, zmenil si meno. Predstavoval sa ako Panošík. Dostal sa až do Ruskej Volovej neďaleko Medzilaboriec. Tam spoznal Fedora Hlavatého, veliteľa zbojníkov a pridal sa do jeho skupiny, lebo samému by sa mu nedarilo. Nepáčilo sa mu, že Fedorova skupina okradnutých ľudí aj zabíjala. Tak sa rozhodol založiť si vlastnú skupinu. Kraďli, ale nezabíjali ľudí. Jedného dňa Panošík so skupinou okradol bohatého pcestného. Neskôr zistil, že to bol richtár Winter z Bardejova. Panošík chcel richtárovi vrátiť jeho majetok. Winter však už poslal z Bardejova na Panošíka a jeho skupinu vojsko, ktoré malo za úlohu chytiť ich a priviesť do Bardejova na súd. Panošíka a jeho skupinu Winterovo vojsko chytilo. Súd ho odsúdil na trest smrti. V deň popravy ho z väznice prišli vziať kati – Servác a Bonifác. Tí spoznali v Panošíkovi svojho brata Pankráca. Chceli ušetriť svojho brata, preto vymysleli plán. Dlhú chvíľu ležali katovskú sekeru a čakali na pravé poludnie. Vedeli, že vtedy zasvieti slnko na ich zrkadlovo vyleštenú sekeru. A tak sa aj stalo. Slnko sa odrazilo od sekery a oslepilo všetkých okolostojacich. Tak sa bratom katom podarilo

zachrániť brata Pankráca. Odvtedy ho už nikdy nevideli. Nikto dodnes nevie, čo sa s Pangrácom stalo. *Kamil Šoltýs, V.A*

Kúzlo dobrého jedla

(Rozprávanie)

Bolo krásne popoludnie, chcela som si po obede trochu ľahnúť a odpočinúť, keď v tom mi zrazu mamka nachystala batoh s košíkom a poslala ma do lesa po huby. Urobí mi hubovú praženicu. Na rozlúčku mi dala pusku a zakývala mi. „Už teraz sa mi zbiehajú slinky, " povedala som.

Les od nášho domu je celkom blízko. Kráčam smerom k lesu a počujem zvláštne zvuky. Spomínam si, ako v tomto lese mňa a moju sestru naháňal diviak. Celkom sa bojím. Ale predsa nie som žiadna bábovka! Prechádzam po moste do lesa. Rozhodla som sa, že skôr ako pôjdem hľadať huby, pozriem sa do môjho starého príbytku z dreva a lístia. Vyzerá celkom dobre. Na chvíľu som si sadla čítať knihu a počúvať krásne zvuky prírody. Vtom som si uvedomila, že do lesa som prišla po huby a nie čítať knihu. Pozbierala som si svoje veci a vybrala som sa teda na tie huby. Je tu síce menší háčik, ja huby neviem rozoznať od jedovatých a jedlých. Budem zbierať všetky a mamka ich doma roztriedi. Vidím prvú! „Môj prvý úlovok!" Mám plný košík nazbieraných húb, ďalšie nemám kam dať. Pomaly sa vraciam späť domov, začalo sa stmievať. Našťastie sa mi nič zlé nestalo, až na mokrú a zablatenú topánku, vďaka mojej šikovnosti som sa vrátila domov.

Mamka ma pochválila, ale tiež si nebola istá s jedovatými hubami. Poprosili sme ocka, aby ich roztriedil. Ocko vďaka tomu, že nespál na hodinách biológie, veľmi ľahko a rýchlo vedel huby roztriediť. S mamkou sme mu pekne poďakovali a pochválili ho. Konečne po celom dni som si mohla ísť odpočinúť, bola som veľmi hladná a mamka mi až do postele doniesla hubovú praženicu. Bola naozaj výborná, no až na to, že som si aj tak stále nebola istá, či som náhodou nezjedla jedovatú hubu. Bola som tak veľmi unavená, že som hneď zaspala. Neočakávane som sa ocitla v hubovom raji, huby tam boli naozaj obrovské, väčšie ako v skutočnom živote. Narazila som tam na veľmi zvláštnych a malých ľudí, ktorí všetci jedli tie obrovské huby, volali ma, aby som ochutnala s nimi, vraj sú výborné. Neodolala som a dala som si s nimi, naozaj mi chutili, boli fantastické. Niečo mi o sebe povedali, dozvedela som sa, že sa krmia najmä týmito „jedovatými" hubami! Mala som pocit, že každou chvíľou zomriem, bola som naozaj vyľakaná.

Keď som bola naozaj na okraji sveta s nebom, tak ma len mamka budí a utešuje, že sa nič nestalo, že to bol len sen a že som v reálnom svete, pretože mi o desať minút ide autobus do školy. Toto všetko sa mi udialo po výdatnej praženici. *Ráchel Evinová, VI.A*

Zborovský drak

Zamysleli ste sa niekedy nad tým, prečo má obec Zborov vo svojom erbe draka, korunu a kríž? Ani ja som o tom nikdy nepremýšľala, kým mi babka nevyrozprávala jednu starú povesť...

Dedinka Zborov bola v stredoveku celkom známa. Boli tu bohatí šľachtici, no a jedným z nich bol aj gróf Matias. Keď mu zomrela manželka, zanechala po sebe jednu krásnu dcéru. Volala sa Eliška. Keď Eliška podrástla, stále sa pýtala, kde je jej mamička. Gróf Matias jej nikdy nevedel, čo povedať a preto hrubým hlasom riekol: „Neboj sa Eliška, mamička sa čoskoro vráti. Išla iba navštíviť prastarkú, barónku Esterházyovú. Veď vieš, že je prastarká chorá a že potrebuje, aby jej niekto pomohol.“ Eliška sa zaprisahala, že jedného dňa svoju mamu nájde. Keď už bola staršia, rozhodla sa, že pôjde svoju mamu hľadať... chodila dolinami, lesmi, no stále nič. V celom okolí o grófke Beáte vôbec nepočuli. Keď sa gróf dozvedel, že Eliška zmizla, ihneď vyhlásil: „Kto moju Elišku nájde a privedie ju domov zdravú, stane sa novým pánom zborovského hradu! Zdedí celý majetok aj keby to bol iba obyčajný roľník, ktorý vie iba ovos siať, či mrkvu sadiť. Ver či never, sľub dodržím!“ Keď sa už zvečerievalo, Eliška sa rozhodla, že prespi v neďalekej opustenej chatke. Vedela, že tam nikdy nikto nechodí. Za skorého rána pokračovala v ceste. Vybrala sa na sever, okolo potôčika, ktorý tam tiekol...Prešli 3 dni a 3 noci a grófovo vojsko Elišku stále nenašlo... Kým mi

babka rozprávala túto povesť, od strachu som úplne zdrevenela...

Elišku hľadali týždne, dni a noci, vojaci už od vyčerpania prosili grófa, aby to vzdal, no ten neustúpil a so slzami na líci povedal: „Stačí, že som prišiel o svoju manželku, nechcem prísť aj o svoju jedinú dcéru! Viete vôbec aký je to pocit? Určite nie, lebo ste to nikdy nezažili.“ ... a tak vojaci a ľud pokračovali, hľadali, kričali, no nikto sa neozýval, nikde ju nevideli a nikde o nej nič nevedeli, nikde o nej nepočuli presne tak ako o grófke Beáte. Eliška už celá zúfalá, že mamu nenašla, chcela sa už vrátiť, no nevzdala to. Hoci bola veľká zima a večer tuhé mrazy, vždy pokračovala v ceste, lebo si bola istá, že svoju mamu nájde. Keď ju nenájde dnes, čo ak to bude zajtra? Neskoro večer, keď teplota siahala veľmi nízko, dokonca na bod mrazu, na 48. deň si ľahla ku kríkom a od únavy, vyčerpanosti z chôdze, nejedenia zaspala...“

S napätím som počúvala starkino rozprávanie, v hlave mi lietalo množstvo otázok o tom, čo by sa mohlo Eliške stať. Čo ak ju niečo napadne? Čo ak ju niekto stretne a niečo jej spraví? Čo ak?...

Keď sa Eliška nevracala, gróf si uvedomil, že asi stratil aj to posledné, čo v živote mal. Aj po rokoch, aj keď už mal šediny na hlave a chôdzu mu istila iba drevená palica, aj vtedy nato myslel. Aj večer pred spánkom, no stále v ňom bol kúsok nádeje, že sa Eliška jedného dňa vráti. Vždy, dennodenne až do jeho smrti si kládol otázky: „Prečo chcela tak strašne nájsť svoju mamu? Prečo som jej nepovedal pravdu?“

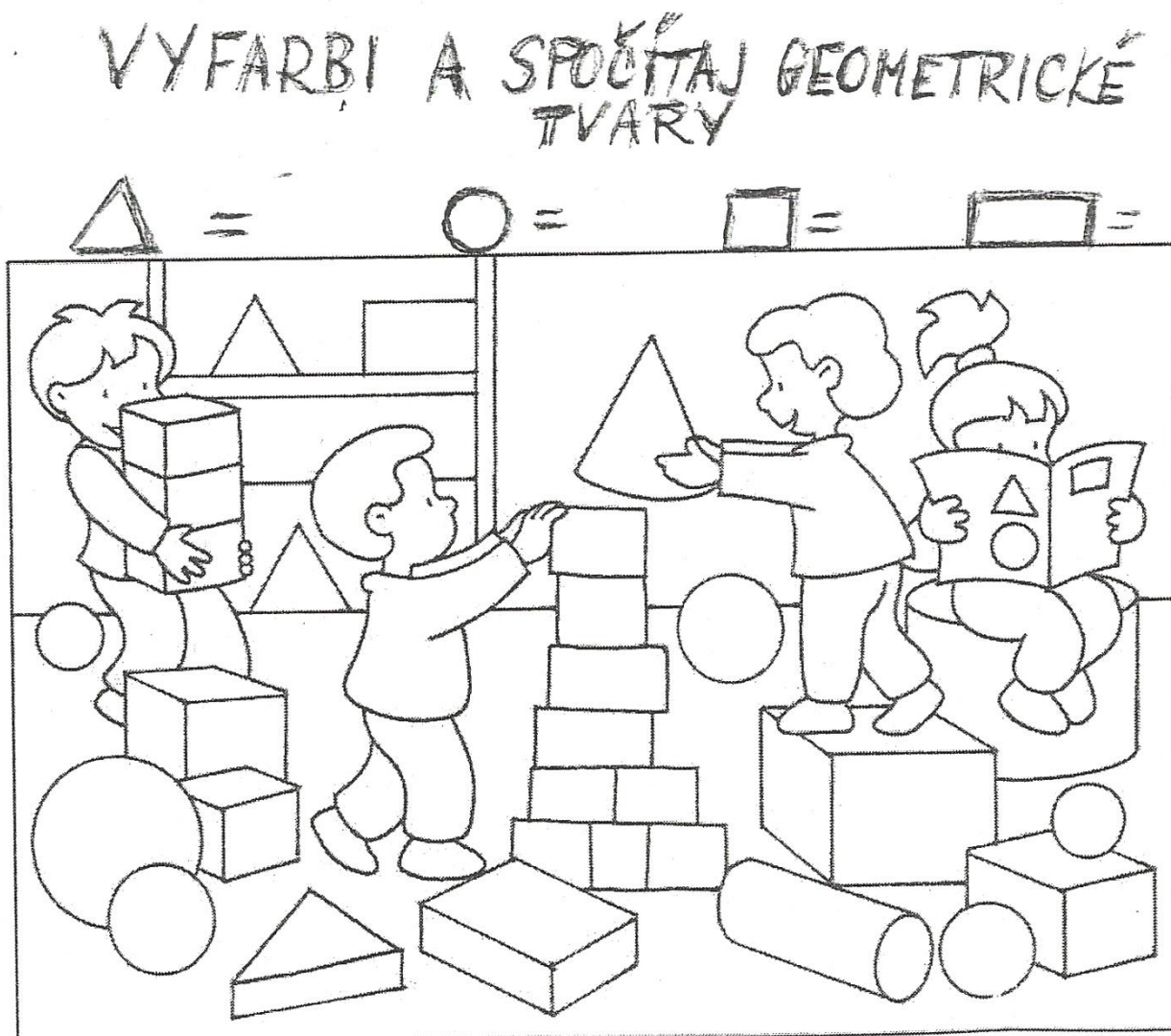
Ak by pravdu vedela, nikdy by z domu neodišla“... nikto nevie, čo sa s Eliškou stalo, nikto nevie, ako sa to celé odohralo, no od tej doby sa povráva, že sa Eliška zmenila na draka, ktorý až doteraz, každý rok, každú druhú decembrovú sobotu, lieta nad Zborovom, aby našiel svoju stratenú mamu. Doposiaľ sa to tak vraj deje každý rok, až dokým nenájde svoju mamu. Ale čo sa stane ak ju nájde? Bude tam lietať navždy? Vzdá to? Alebo sa nebudaj niečo stane?... Videný bol zatiaľ iba trikrát, no nikto nevie, ľudia, ktorí ho vraj videli, možno iba klamali... čo ak je celý tento príbeh výmysel.. čo ak žiaden gróf Matias neexistoval? Čo ak neexistovala ani Eliška? Ani grófká Beáta? Ako

to naozaj bolo? To sú tie najťažšie a zároveň nikdy nezodpovedané otázky. Nikto nevie, čo je na tom pravdy, ba aj nepravdy, no väčšina Zborovčanov verí, že sa drak vždy vracia... Husiu kožu som mala až na chrbte, nebudem Vám klamať...no až po čase mi došlo. Čo ak má moja babka nejakú spojitosť so zborovským drakom? Alebo je iba náhoda, že sa tiež volá Eliška a že tiež pochádza zo Zborova? Že tiež vyrastala iba so svojím otcom? Dokonca aj vie, kde sa nachádza stará opustená chatka, v ktorej Eliška prenovala. Čo ak je tento celý príbeh o mojej babke a jej otcovi? Čo tak, nechať sa prekvapiť? *Tímea Matejová, IX.A*

KÚTIK ZÁBAVY

1. Vyfarbi a spočítaj geometrické tvary

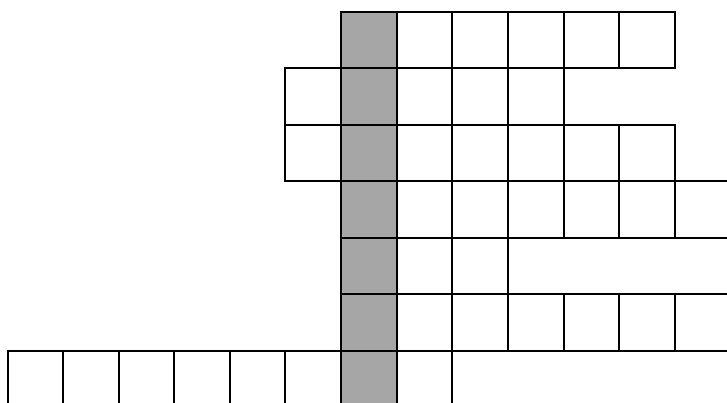

2. HÁDANKY

- Na Zem padá, hore nevyhodí ho nik.
Mokrú je záhrada, chodník aj krík? Čo je to?...
- Štyri nohy, dve podošvy, v zime beží, v lete leží? Čo je to?.....
- Hovorí dážd', že má sestru, sestru peknú, sestru pestrú? Čo je to?....
- Plné bruško kamenia, a červená suknička,
jesenné sú znamenia, keď si sadnú do kríčka. Čo je to?.....
- Štípe, hryzie, aj keď nemá zuby. Čo je to?.....

3. TAJNÍČKY

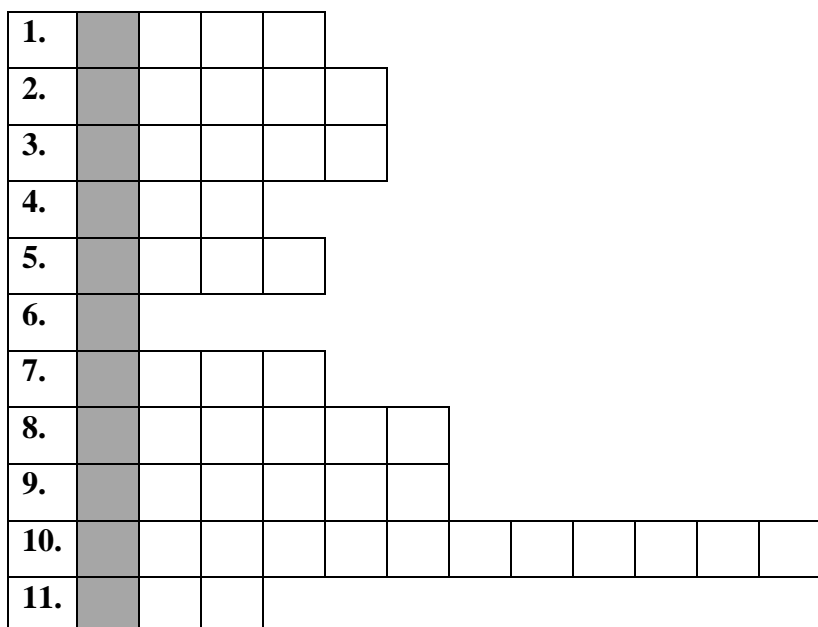
Tajnička č.1- Najkrajšie sviatky roka.....

1. Čo robí studňa bez vody?.....
2. Kto sa učí?.....
3. Pod stromček dostávame?.....
4. Kto má meniny 7.8.?.....
5. Orgán zraku je?.....
6. Slovo čítanka bez mäkčeňa
7. Na Vianoce zdobíme?.....

Ivana Chovancová, IV.A

Tajnička č.2- Najkrajší večer.....

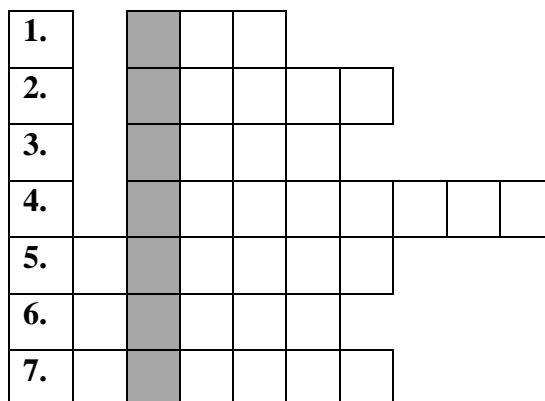
- 1.Čo je Slovensko?.....
- 2.Populárna hra s raketkami.....
- 3.Zelené ovocie.....
- 4.Nie jeden, ale
- 5.Vodný živočích.....
6. Dlhé ý
7. Chodí to po koľajniciach
- 8.Má meniny 21.11.
9. Nosíme ju na hlave
- 10.Múdra kniha
11. Rýpať do Zeme

Dominika Prachárová, IV.A

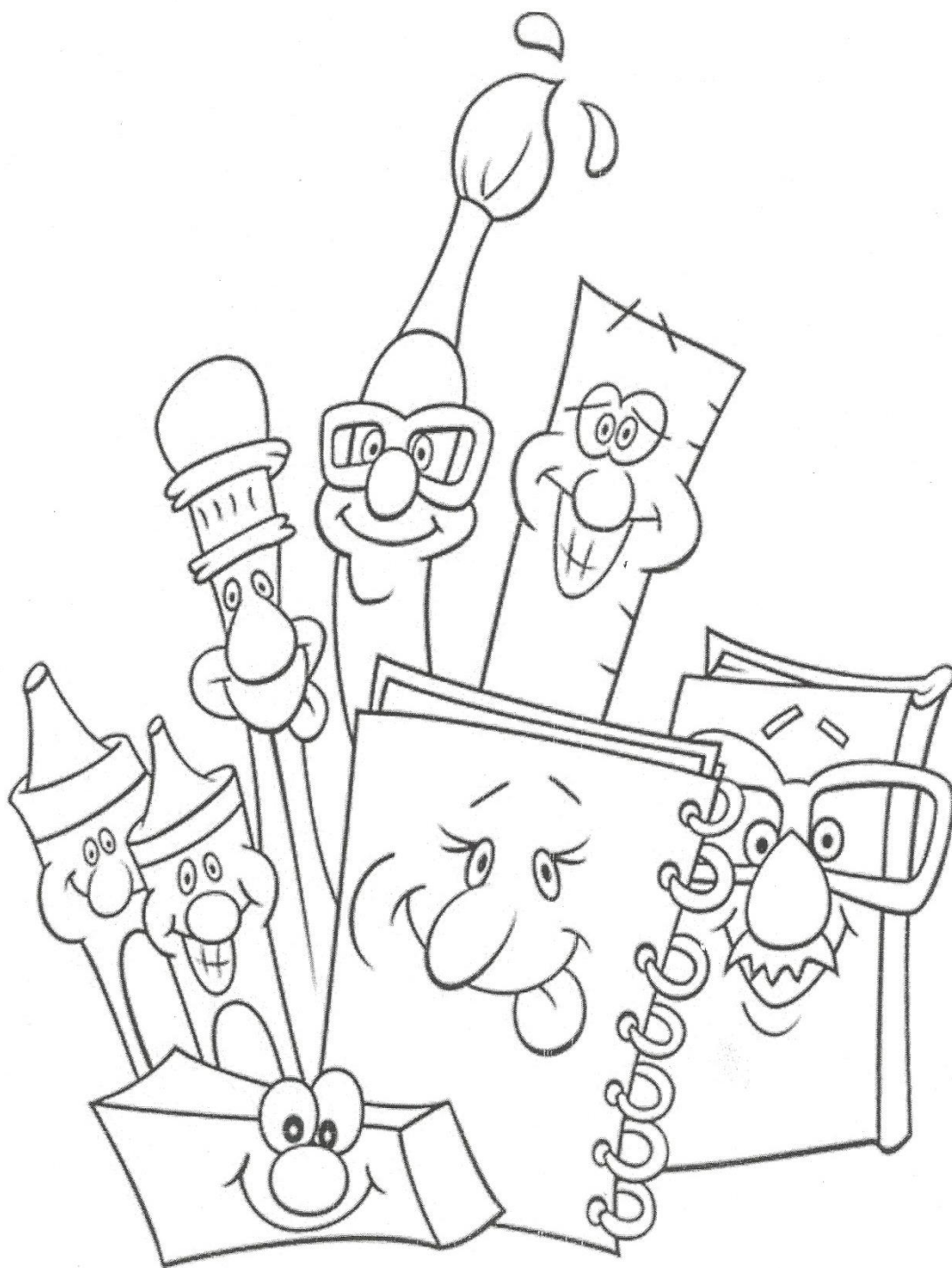
Tajnička č.3- Štedrý pán.....

1. malý sivý živočích
2. meniny má 28.12.
3. Odomykáme s tým dvere
4. nachádza sa to v kúpeľni
5. slizký hmyzožravec
6. počúvane z toho pesničky
7. pijeme z toho kakao

Klára Mihalenková, IV.A

4. Vymaľuj veselé farbičky

RIEŠENIA : 2.**Hádanky:** 1. dážď 2.sánky, 3.dúha,4.šípky, 5.mráz 3.**Tajničky:** č.1 Vianoce, 2. Štedrý večer 3. Mikuláš

PF 2019